

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty og José Sanchez-Navarro (C-168/16) og Miguel José Moreno Osacar (C-169/16)

Sagsøgte: Crewlink Ireland Ltd (C-168/16) og Ryanair Designated Activity Company, tidligere Ryanair Ltd (C-169/16)

Konklusion

Artikel 19, nr. 2), litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at når en sag anlægges af en arbejdstager, der er ansat som medlem af kabinpersonalet hos eller stillet til rådighed for et luftfartsselskab, med henblik på at afgøre den påkendende rets kompetence, kan begrebet »det sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde«, ikke sidestilles med begrebet »hjemmebase« som omhandlet i bilag III til Rådets forordning (EF) nr. 3922/91 af 16. december 1991 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1899/2006 af 12. december 2006. Begrebet »hjemmebase« udgør ikke desto mindre en væsentlig indikation med henblik på at fastlægge »det sted, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde«.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 14. september 2017 — Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra — Latvijas Autoru apvienība mod Konkurences padome (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-177/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 102 TEUF — misbrug af dominerende stilling — begrebet »urimelig pris« — gebyrer opkrævet af en organisation for kollektiv forvaltning af ophavsrettigheder — sammenligning med de takster, der anvendes i andre medlemsstater — valg af referencestater — kriterier for bedømmelse af priser — bødens beregning)

(2017/C 382/21)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra — Latvijas Autoru apvienība

Sagsøgt: Konkurences padome

Konklusion

1) Samhandelen mellem medlemsstaterne kan påvirkes af niveauet af de takster, som fastsættes af en organisation for forvaltning af ophavsrettigheder, der har et monopol, og som også forvalter rettighederne for udenlandske rettighedshavere, således at artikel 102 TEUF finder anvendelse.

- 2) Det er med henblik på at undersøge, om en organisation for forvaltning af ophavsrettigheder anvender urimelige priser som omhandlet i artikel 102, stk. 2, litra a), TEUF, tilstrækkeligt at sammenligne organisationens takster med de takster, som finder anvendelse i nabostaterne, og med dem, der finder anvendelse i andre medlemsstater, korrigeret ved hjælp af KKP-indekset, forudsat at referencemedlemsstaterne udvælges på grundlag af objektive, passende og verificerbare kriterier, og at sammenligningen foretages på ensartet grundlag. Der kan ske en sammenligning af de takster, der anvendes i en eller flere specifikke brugersegmenter, hvis der er indici for, at gebyrernes eventuelle uforholdsmæssige karakter vedrører de samme segmenter.
- 3) Afvigelsen mellem de sammenlignede takster skal anses for betydelig, hvis den er væsentlig og vedvarende. En sådan afvigelse udgør et indicium for misbrug af dominerende stilling, og det tilkommer organisationen for forvaltning af ophavsrettigheder, som indtager en dominerende stilling, at godtgøre, at dens priser er rimelige, idet den skal basere sig på objektive forhold af betydning for administrationsomkostningerne eller for rettighedshavernes vederlag.
- 4) I tilfælde af, at det fastslås, at der foreligger en overtrædelse af artikel 102, stk. 2, litra a), TEUF, skal vederlagene til rettighedshaverne med henblik på fastsættelsen af bødens størrelse indgå i omsætningen for den pågældende organisation for forvaltning af ophavsrettigheder på betingelse af, at disse vederlag indgår i værdien af de ydelser, som denne organisation leverer, og at denne medtagelse er nødvendig for at sikre, at den pålagte sanktion er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. Det tilkommer den forelæggende ret under hensyntagen til samtlige omstændigheder i sagen at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt.

(¹) EUT C 200 af 6.6.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2017 — Tilly-Sabco SAS mod Europa-Kommissionen og Doux SA

(Sag C-183/16 P) (¹)

(Appel — landbrug — fjerkrækød — frosne kyllinger — eksportrestitutioner — gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013, hvorved restitutionen fastsættes til 0 EUR — lovlighed — forordning (EF) nr. 1234/2007 — artikel 162 og 164 — restitutionernes formål og art — kriterier for fastsættelse af restitutionsbeløbet — generaldirektøren for Generaldirektorat for Landbrug og Udvikling af Landdistrikters kompetence til at undertegne den omtvistede forordning — magtfordrejning — »komitologi« — forordning (EU) nr. 182/2011 — artikel 3, stk. 3 — høring af Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter — forelæggelse af udkast til gennemførelsesforordninger under møder i denne komité — overholdelse af fristerne — tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter — annullation med opretholdelse af virkningerne)

(2017/C 382/22)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Tilly-Sabco SAS (ved advokats R. Milchior, F. Le Roquais og S. Charbonnel)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved A. Lewis og K. Skelly, som befuldmægtigede) og Doux SA

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Rets dom af 14. januar 2016, Tilly-Sabco mod Kommissionen (T-397/13, EU:T:2016:8), ophæves.

2) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 689/2013 af 18. juli 2013 om fastsættelse af eksportrestitutioner for fjerkrækød annulleres.